

Какви треба да буду Војници Живота? Против кога, како и којим средствима треба да ратују

Син Божији прихватио је смрт на крсту – за живот света.
Служимо Свету Литургију коју нам је Он, Васкрсли оставио – за живот света.
Није лоше повремено се подсетити да смо ми, заправо, Војници Живота.
Да војујемо да бисмо победили. Без обзира на жртве.

„Војници живота, војујте крепко и не сустаните веровати у победу. Победа се даје оном, чије око неуморно гледа у њу. Ко помисли на пораз, победа му се губи из вида, и он је не налази више. Малена звезда у даљини, што од истрајног погледа расте и приближује се! Живот је победа, децо моја, војници живота војници су победе“, молио се и моли се са нама и за нас Свети владика Николај.

Какви треба да буду Војници Живота? Против кога, како и којим средствима треба да ратују?

„Не изгоните ђавола ђаволом. Јер увек ћете имати ђавола у кући. Него изгоните ђавола Богом. И ђаво ће побећи, а Бог ће остати. Не војујте огњем против огња. Јер ћете учинити огањ сувише великим, и сагореће и ваша кућа, поред куће вашег непријатеља. Него водом војујте против огња, и угасићете га. Не дижите смрт против смрти, јер ћете повећати њиву смрти. Него дижите живот против смрти, и смрт ће узмаћи као сенка пред сунцем. Војници живота, војујте крепко, и не сустаните веровати у победу.“

Свака војска се мобилише, па и Војска Живота.

Циљ је да Војска Живота буде што већа и што хомогенија.

Не можемо се отети утиску да је мобилизација данас траљава, да уместо јаке војске која брани Живот имамо још увек само четнички расуте групе бораца.

Одсуство свести о значају борбе уместо одлучних ратника Живота ствара од нас неодлучне и несигурне регруте на полигонима бесконачне обуке.

И живот народа се онда повлачи пред смрћу.

Више њих умире него што се рађа, а у уплашеном народу вредности смрти постају веће од вредности живота.

Дискутујемо о разним стварима које би Црква могла да ради, а остављамо је полупразну, без жара због тога што не прихватамо своју прву и најважнију улогу. Да будемо Војници Живота. Да волимо и лечимо и упорно потискујемо смрт, да не дозвољавамо да се увлачи међу нас и прави нас издајницима Живота. То је наша прва и најважнија борба. О даљем току борбе не вреди превише ни мудровати док се у њу не упустимо. Тад нестаје страх и повлаче се слабости. А стратегија остаје светим генералима.

„Кад је циљ живот, живот је и оружје. Кад је циљ смрт, смрт је и оружје. Где год се помешају живот и смрт, смрт је победилац. Нити тражите награду са две стране. Јер друга страна је смрт. Нити служите два господара, јер другом господару име је смрт. Све жртвујте за живот, и све очекујте од живота. И живот ће вам дати све. Ко освоји живот, ваистину освојио је најбогатији град у свим световима. И наћи ће у том граду више блага, него што око може погледати, и срце пожелети и сан сањати. Војници живота, војујте крепко, и не сустаните веровати у победу“, грми из вечности свети војсковођа Војника Живота, Свети Николај.

Кад се одазовемо, отворимо очи и видимо поред себе, иза себе и испред себе одлучне Војнике Живота – чућемо још и знаћемо шта нам је даље чинити. И збуњена војска уз Божију помоћ лако се прегрупише и врати на пут ка победи.

([Фејсбук страница ђакона Ненада Илића](#))